

Sygn. akt VI GC 132/16 upr/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o.o. w S.

przeciwko: A. B.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanej A. B. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w S. kwotę 9 961 zł (dziewięć tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt jeden złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 marca 2015 r. do dnia zapłaty;
- 2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- 3) zasądza od pozwanej na rzecz powoda 17 456,95 zł (siedemnaście tysięcy czterysta pięćdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 marca 2015 r. do dnia zapłaty;
- 4) oddala powództwo w pozostałym zakresie tj. kwoty 5 gr (pięć groszy);
- 5) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 873 zł (osiemset siedemdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 132/16/3

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w sprawie **o sygn. akt. VI GC 132/16/3** wniósł pozew o zapłatę, w którym domagał się zasądzenia od pozwanej A. B. kwoty 9 961 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 marca 2014 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony zawarły umowę na usługę transportową zgodnie ze zleceniem nr (...) z dnia 22 grudnia 2014 r. Powód zgodnie z umową wykonał zleconą usługę i wystawił w dniu 2 stycznia 2015 r. pozwanej fakturę VAT nr (...). Powódka zobowiązała się zapłacić za wykonaną usługę kwotę 1900 euro netto przeliczonych na PLN po kursie średnim NBP z dnia poprzedzającego rozładunek. Zapłata miała nastąpić po upływie 55 dni od daty otrzymania faktury przez pozwaną. Przesyłkę z fakturą pozwana odebrała w dniu 13 stycznia 2015 r. Pomimo upływu terminu płatności i wysłania wezwań do dobrowolnego uregulowania zobowiązania pozwana nie zapłaciła należności wynikającej z faktury.

W dniu 27 października 2015 r. w sprawie o sygn. VI GNc 1771/15/5 (**VI GC 132/16/3**) Sąd Rejonowy w Tychach wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana w sprawie **o sygn. akt. VI GC 132/16/3** wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, iż strony pozostawały w stosunkach gospodarczych, a w oparciu o zlecenie przewozowe nr (...) zawarły umowę. Powód za wykonany przewóz wystawił fakturę VAT nr (...). Pozwana wskazała, iż nie dała w niniejszej sprawie powodów do wytoczenia powództwa. Wcześniejsza współpraca stron układała się prawidłowo, a opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego wynikało z trudnej sytuacji gospodarczej na rynku.

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w sprawie **o sygn. akt. VI GC 133/16/3** wniósł pozew o zapłatę, w którym domagał się zasądzenia od pozwanej A. B. kwoty 17 457 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 marca 2015 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że strony zawarły umowę na usługę transportową zgodnie ze zleceniem nr (...) z dnia 23 grudnia 2014 r. Powód zgodnie z umową wykonał zleconą usługę i wystawił w dniu 6 stycznia 2015 r. pozwanej fakturę VAT nr (...). Powódka zobowiązała się zapłacić za wykonaną usługę kwotę 3300 euro netto przeliczonych na PLN po kursie średnim NBP z dnia poprzedzającego rozładunek. Zapłata miała nastąpić po upływie 55 dni od daty otrzymania faktury przez pozwaną. Przesyłkę z fakturą pozwana odebrała w dniu 13 stycznia 2015 r. Pomimo upływu terminu płatności i wysłania wezwań do dobrowolnego uregulowania zobowiązania pozwana nie zapłaciła należności wynikającej z faktury.

W dniu 27 października 2015 r. w sprawie o sygn. VI GNc 1772/15/5 (**VI GC 133/16/3**) Sąd Rejonowy w Tychach wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana w sprawie **o sygn. akt. VI GC 133/16/3** wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, iż strony pozostawały w stosunkach gospodarczych, a w oparciu o zlecenie przewozowe nr (...) zawarły umowę. Powód za wykonany przewóz wystawił fakturę VAT nr (...). Pozwana wskazała, iż nie dała w niniejszej sprawie powodów do wytoczenia powództwa. Wcześniejsza współpraca stron układała się prawidłowo, a opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego wynikało z trudnej sytuacji gospodarczej na rynku.

Postanowieniem z dnia 11 lutego 2016 r. Sąd skierował sprawę o sygn. akt VI GC 133/16/3 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt VI GC 132/16/3.

W dalszym piśmie procesowym z dnia 25 kwietnia 2016 r. strona powodowa podniosła, że pozwana unika kontaktu, wszystkie jej działania mają na celu uniknięcie zapłaty i przedłużenie postępowania.

Bezspornym jest, że strony w sprawie **o sygn. akt. VI GC 132/16/3** pozostawały w stosunkach gospodarczych. Zleceniem z dnia 22 grudnia 2014 r. o nr (...) powód wykonał usługę przewozu towaru w relacji T. (PL) - F. di S. (IT). Zgodnie z umową powód miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 1900 euro netto, płatne przelewem w terminie 55 dni od daty otrzymania prawidłowo wystawionej faktury i dostarczenia CMR. Usługa transportowa została wykonana należycie i w określonym terminie. Pozwana nie wniosła co do realizacji usługi żadnych uwag ani zastrzeżeń.

Dowód: zlecenie (k. 5-6), CMR (k. 8).

W sprawie **o sygn. akt. VI GC 132/16/3** powód wystawił w dniu 2 stycznia 2015 r. na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) tytułem usługi transportowej (zlecenie nr (...)) na kwotę 9 961 zł brutto tj. 8 098,37 zł netto, płatną przelewem w terminie do dnia 8 marca 2015 r. Fakturę pozwana odebrała w dniu 13 stycznia 2015 r.

Dowód: faktura VAT (k. 12), dokument śledzenia przesyłek (k. 9).

W sprawie **o sygn. akt. VI GC 132/16/3** pismem z dnia 12 marca 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty należności.

Dowód: wezwanie (k. 10).

Bezspornym jest, że strony w sprawie **o sygn. akt. VI GC 133/16/3** pozostawały w stosunkach gospodarczych. Zleceniem z dnia 23 grudnia 2014 r. o nr (...) powód wykonał usługę przewozu towaru w relacji F. di S. (IT) - T. (PL). Zgodnie z umową powód miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 3300 euro netto, płatne przelewem w terminie 55 dni od daty otrzymania prawidłowo wystawionej faktury i dostarczenia CMR. Usługa transportowa została wykonana należycie i w określonym terminie. Pozwana nie wniosła co do realizacji usługi żadnych uwag ani zastrzeżeń.

Dowód: zlecenie (k. 5), CMR (k. 7-8).

W sprawie **o sygn. akt. VI GC 133/16/3** powód wystawił w dniu 6 stycznia 2015 r. na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) tytułem usługi transportowej (zlecenie nr (...)) na kwotę 17 456,95 zł brutto tj. 14 192,64 zł netto, płatną przelewem w terminie do dnia 8 marca 2015 r. Fakturę pozwana odebrała w dniu 13 stycznia 2015 r.

Dowód: faktura VAT (k. 6), dokument śledzenia przesyłek (k. 9).

W sprawie **o sygn. akt. VI GC 133/16/3** pismem z dnia 12 marca 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty należności.

Dowód: wezwanie (k. 10).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto także o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z przesłuchania stron, albowiem brak było okoliczności spornych.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. w sprawie **o sygn. akt. VI GC 132/16/3** zasługiwało na uwzględnienie w całości oraz w sprawie **o sygn. akt. VI GC 133/16/3** przeciwko A. B. zasługiwało na uwzględnienie w zasadniczej części.

Powód w sprawie **o sygn. akt. VI GC 132/16/3** domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 9 961 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 marca 2014 r. do dnia zapłaty, a w sprawie **o sygn. akt. VI GC 133/16/3** domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 17 457 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 marca 2015 r. do dnia zapłaty, wskazując że pozwana nie uregulowała należności za wykonane usługi transportowe.

Pozwana natomiast wniosła o oddalenie powództwa, podnosząc iż nie dała w niniejszej sprawie powodów do wytoczenia powództwa.

Ze względu na fakt, iż miejsce załadunku towaru i miejsce dostawy znajdowały się w dwóch różnych krajach (Włochy - Polska), do umowy tej stosuje się przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) z dnia 19 maja 1956 r.

Zgodnie z przepisem art. 1 ust. 1 Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) i Protokołem podpisania z dnia 19 maja 1956 r. (Dz. U. 1962 Nr 49, poz. 238), Konwencję stosuje się do wszelkiej umowy o zarobkowy przewóz drogowy towarów pojazdami, niezależnie od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej stron, jeżeli miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsca przewidziane dla jej dostawy, stosownie do ich oznaczenia w umowie, znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się. W przedmiotowej sprawach powód wykonał usługę transportową w relacji Polska - W.. Sygnatariuszem Konwencji

jest Rzeczpospolita Polska co uzasadnia zastosowanie postanowień Konwencji do przewozu realizowanego przez stronę powodową.

W myśl art. 4 zd. 1 konwencji CMR dowodem zawarcia umowy przewozu jest list przewozowy. Z kolei w art. 9 czytamy, że w braku przeciwnego dowodu, list przewozowy stanowi dowód zawarcia umowy, warunków umowy oraz przyjęcia towaru przez przewoźnika. List przewozowy to dokument tradycyjnie wystawiany przy przewozach, stosowany we wszystkich gałęziach transportu, zarówno w transporcie krajowym, jak i międzynarodowym. Funkcja dowodowa listu przewozowego wynika z przepisu art. 4 zdanie pierwsze oraz art. 9 ust. 1 CMR, który przewiduje, że list przewozowy stanowi dowód zawarcia umowy, warunków umowy oraz przyjęcia towaru przez przewoźnika. Ze względu na fakt, iż odbiorca potwierdza zazwyczaj przyjęcie przesyłki na liście przewozowym, list ten stanowi też często dowód wykonania umowy. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 25 marca 2015 r. w sprawie o sygn. I ACa 952/14 zaznaczył, że przytoczone unormowania świadczą o tym, że list przewozowy nie jest wyłącznym dowodem zawarcia umowy przewozu, a tym samym warunków tej umowy. Nadto jedną z podstawowych funkcji, jakie spełnia list przewozowy CMR, jest funkcja dowodowa, jednak osiąga ona swój pełny walor tylko w braku przeciwnego dowodu, (wyrok WSA w Gliwicach z dnia 25 maja 2012 r. (...) SA/G1 (...)).

W przedmiotowej sprawie bezsporna była okoliczność, iż strony zawarły umowę przewozu, a powód wykonał zlecenie bez zastrzeżeń. Pozwana nie zgłaszała żadnych uwag

do wykonanej przez powoda usługi transportowej, a w sprzeciwach od nakazów zapłaty przyznała, że powód usługę transportową wykonał zgodnie ze zleceniami.

Faktem jest, że zleceniem z dnia 22 grudnia 2014 r. o nr (...) powód wykonał usługę przewozu towaru w relacji T. (PL) - F. di S. (IT). Zgodnie z umową powód miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 1900 euro, płatne przelewem w terminie 55 dni od daty otrzymania prawidłowo wystawionej faktury i dostarczenia CMR. Z kolei zleceniem z dnia 23 grudnia 2014 r. o nr (...) powód wykonał usługę przewozu towaru w relacji F. di S. (IT) - T. (PL) i zgodnie z umową miał otrzymać wynagrodzenie w kwocie 3300 euro, płatne przelewem w terminie 55 dni od daty otrzymania prawidłowo wystawionej faktury i dostarczenia CMR. Usługi transportowe zostały wykonane należycie i w określonym terminie, a pozwana nie wniosła co do realizacji usług żadnych uwag ani zastrzeżeń. Wobec powyższego powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 9 961 zł brutto tj. 8 098,37 zł netto, płatną przelewem w terminie do dnia 8 marca 2015 r. oraz fakturę VAT nr (...) na kwotę 17 456,95 zł brutto tj. 14 192,64 zł netto, płatną przelewem w terminie do dnia 8 marca 2015 r. Faktury pozwana odebrała w dniu 13 stycznia 2015 r. Pozwana należności nieuregulowana w terminie, niemniej jednak nie kwestionowała roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości, wskazując jedynie, że nie dała w niniejszej sprawie powodów do wytoczenia powództwa, a wcześniejsza współpraca układała się pomyślnie. W ocenie Sądu podniesione przez pozwaną argumenty były całkowicie bezzasadne. Skoro powód wykonał usługi transportowe zgodnie ze zleceniami, a pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń do wykonanych usług, to pozwana winna była liczyć się z koniecznością zapłaty umówionego wynagrodzenia.

Biorąc pod uwagę wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał dochodzone przez powoda roszczenie w sprawie **o sygn. akt. VI GC 132/16/3** za zasadne i w związku z tym w punkcie 1 wyroku zasądzone od pozwanej na rzecz powoda kwotę 9 961 zł.

Sąd zważył, iż w sprawie **o sygn. akt. VI GC 132/16/3** powód domagał się kwoty 17 457 zł, niemniej jednak powód przedłożył fakturę za wykonaną usługę transportową opiewającą na kwotę 17 456,95 zł, dlatego też w pkt. 3 wyroku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 17 456,95 zł, oddalając w pkt. 4 powództwo w pozostałym zakresie tj. co do kwoty 5 groszy.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. Powód w sprawie **o sygn. akt. VI GC 132/16/3** domagał się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 10 marca 2015 r. do dnia zapłaty oraz w sprawie **o sygn. akt. VI GC 133/16/3** powód domagał się odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 10 marca 2015 r. do dnia zapłaty, a żądania te pozostawały uzasadnione w świetle powołanych przepisów.

O kosztach postępowania w sprawie **o sygn. akt. VI GC VI GC 132/16/3** orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyła się kwota 300 zł tytułem opłaty od pozwu.

O kosztach postępowania w sprawie **o sygn. akt. VI GC 133/16/3** orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z którym razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, jednakże Sąd może m.in. włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania. Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwota 873 zł tytułem opłaty od pozwu.